

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

5. ÅRGANG

NUMMER 20.

15. OKTOBER 1933

Den norske Congomisjon.

Arsberetning 1932-33.

Det forløpne driftsår, — som er det fjerde, siden br. Alb. M. Christiansens annen utreise til Belgisk Congo, — har vært rikt på betydningsfulle begivenheter for Den norske Congemisjons virk-somhet.

I årets første måneder innlöp der stadig meddelelser fra br. Christiansen om øket interesse fra befolkningens side og stor mottagelighet for evangeliet. Hans møter i de omliggende landsbyer samlet store og lyttende skarer, og hans spesielle møter på stasjon-jonen likeså. Mange kom også og tok opphold på stasjonen for å opplæres i ordet og flere av de som allerede var på stasjonen begjerte å bli døpt. Første påskedag fikk han således ved Guds nåde anledning til å begrave 20 sjeler i dåpens grav.

På forsomerens mottok vi den gledelige etterretning fra br. Christiansen, at han hadde fått grunn av den belgiske regjering til sin stasjon, og rett til å drive misjons virksomhet. Etter dette besluttet han å anvende det i forrige årsberetning nevnte byggefond til opførelse av solidere huser og til inngjerding av misjonens grunn.

Videre har han utvidet virksomheten ved å utsende innfødte troende som fastboende evangelister og lærere til de omliggende landsbyer. Etter siste oppgave har han 14 sådanne lærere i 7 forskjellige byer. I den senere tid har der imidlertid intrådt endel vanskeligheter for disse læreres arbeide, idet der er utbrutt opprør på forskjellige steder i Belgisk Congo. Br. Christiansens distrikt er ikke direkte berørt av dette, men det har dog medført at befolkningen av frykt for sine høvdinge, ikke våger at vise sin sympati og interesse for misjonærene og deres virksomhet. Br. Christiansen begjærer vennene ivrige forbønn i denne anledning.

To ganger i løpet av året har br. Christiansen måttet holde sengen en tid på grunn av feber, men Herren har i sin nåde gitt ham ny styrke, således at han i sitt siste brev opplyser, atter er i virksomhet, både på stasjonen og ute i landsbyene. Imidlertid er det uten tvil påkrevet at han med det første får anledning til å komme hjem.

Vennene herhjemme har da også vært opmerkssomme på denne sak. Foruten det i forrige årsberetning nevnte beløp kr. 346.13, er der efterhvert innkommet midler, således at vi den 22. mai d. å. kunde sende ham kr. 850.00 i dette øiemed. Han har erkjent mottagelsen av beløpet, men har endnu ikke meddelt når han har tenkt å reise hjem, idet han tydeligvis ønsker å sette alt inn på å vente, inntil han får avlesning hjemmefra.

Som det vil være de fleste bekjent, synes det også å være Herrens hensikt å sende ham sådan avløsning nu. Br. Jens Glit-tenberg, Mosterhamn, har meddelt at han tror det er Guds vilje med ham, at han skal reise til Belgisk Congo, og har innsendt ansøknin-g til de belgiske myndigheter om innreisefatillatelse.

På møte hos br. Thomas Tellef-sen, Asker, søndag den 16. juli be-sluttet de der forsamlede venner, å gi arbeidskomiteen bemyndigelse til den på Den norske Congomisjons vegne å undertegne en garantierklæring for ham og hans families eventuelle hjemreisegif-ter.

Br. Glittemberg er ferdig til å reise så snart tillatelsen forelig-g.

Når vi nu ser tilbake på det forløpne år med takk til Gud for hans underfulle hjelp til idag, vil vi også være opmerkssomme på, at vi ennå ikke er ferdig med den opp-gave han har betroet oss. I tillit til vår Herre og Frelsers løfte om

at være med sine alle dager inntil verdens ende, vil vi frimodig fortsette, idet vi ber om nåde og kraft — både for våre to brodere, Chris-tiansen og Glittemberg, og for alle os andre som har fått denne sak lagt på hjertet, — til å bruke de evner han har utrustet den enkelte med, helt og fullt i hans tjeneste, og til mange sjelses frelse.

Jul O. Lind.
Erling Syvertsen.

Arsmøtet.

Den norske Congomisjons års-møte holdtes som før nevnt i Drammen søndag den 24. septem-ber.

Formiddagsmøtet kl. 10.30 blev et riktig godt møte. Br. Grønne-berg ønsket de tilreisende fra de forskjellige steder velkommen og leste Rom. 8, 31—39. Efter en bonnestund talte først br. C. Pa-pe, Oslo fra Salm. 84. Br. L. Lar-sen, Oslo talte ut fra Rom. 3, 28: Vi vet alle ting tjeher dem tilgode som elsker Gud. Han stanset ved

uttrykket «alle ting». Derefter kom et alvorlig og dyrebart bud-skap i tunger og tydning. Br. Horni, Oslo, talte derefter ut fra Esaias 58, 5—11 og dvelte særlig ved å løse ugudelighets lenker og sprengte åkets bånd o.s.v. Han for-talte i tilknytning til dette et til-felle fra en oplandsbygd hvor et ektepar gav en av sine verste motstandere, sin beste melkeku. Ved denne handling blev disse motstandere så grepet, at de overga sig til Gud og blev frelste og det brøt ut en herlig vekselse i bygden.

Kl. halv to samledes vi til fellesmiddag på Danviks kristelige ungdomsskole og det skal være sagt med en gang, at det var en feststund for de ca. 100 deltagere. Maten var førsteklasses og be-tjeningen hurtig og grei. Det var visstnok ikke fritt for at de va- lit nervøse for at det skulde gå for sent, men dette kunde de spart sig da det gikk uten å «knirke». Ved bordet holdtes taler av E. Syvertsen og Bjelkerud. Th. Torstensen takket for god

mat og behagelig oppvartning. Noe som var et uttrykk for alle deltagernes mening.

Like efter middagen var det forhandlingsmøte or Congomi-sjonen. Møtet blev ledet av br. J. Lind, Moss, der redegjorde for arbeidet i året som gikk. Det frem-gikk derav at arbeidet går frem-over både ute og hjemme. En av de ting som har mest betydning er at br. Christiansen har fått rett til å drive misjonsvirksomhet og grunn til å bygge på. Når han nu kommer hjem for å hvile litt om ikke så lenge, står br. Jens Glit-tenberg ferdig til å reise ut. Han ventet på svar fra den Belgiske konsul, der har uttalt at han tror det blir iorden med hans utreise og har purret på de belgiske myndigheter for å få svar.

Br. Syvertsen, Drammen, ople-ste regnskapet der blev vedtatt uten bemerkninger. Arbeidskomiteen fortsetter som før.

Forhandlingsmøtet sluttes med bønn.

Kl. 5 var det fest i Knofs gt. 6 og det store prektige lokale blev fylt til siste plass. En hel skare av musikkvenner deltok og vi merket fra først av Guds nærhet. Br. C. A. Nilsen leste fra 1. Pet. 1, 3—9 og uttalte blandt annet: Det blev sagt iformiddag av de tilreisende at de gledet sig over å komme hit. Vi gleder oss også over å se eder og ønsker eder alle hjertelig velkommen. Efter en bonnestund talte br. Lind, Moss, fra Rom. 8, 18 og dvelte ved Herrens gjenkomst og at hele skapningen lenges efter hans åpenbarelse. Br. Johansen, Moss, fort-satte i samme spor og br. Horni stanset ved Matt. 15, 29—39. Der-etter sang evang. E. Falck og vid-net om at Herren er med i trengs-lene også. Br. Carl Pape leste fra Esaias 19 og dvelte ved de alvor-lige tider vi lever i og nødvendig-heten av å være våken og venten-de.

Så fikk vi bevertningen. Efter denne fortsatte det med vidnes-byrd og Herren talte også til oss i et budskap i tunger med tyd-ning.

Br. Syvertsen takket alle for fremmøtet og manet oss alle til å være med i arbeidet for Guds sak. Efter et riktig velisnet bonne-møte reiste vi til våre hjemsteder med glede over å ha vært sam-let i Herrens navn og om hans sak.

Det var tilreisende fra Moss, Svelvik, Oslo, Sorkedalen og ste-dene omkring Drammen og stev-net var et bevis på at det går an å samle Guds folk på et fritt grunnlag enda.

De tilreisende kunde ikke nok få rost Drammensvennene for den gjestfrie og broderlige måte vi blev mottatt på.

G. I.

Misjonen i Yutze shien, Shansi.

August 14. 1933.

Fred i vår Herre Jesus Kristus til alle Misjons-Røstens lesere! Vi vandse i tro, ikke i beskuelse. 2. kor. 5, 7.

I tro, ikke beskuelse. Gud vil ikke vi skal se på våre følelser. Selvet vil det, men Gud vil vi skal se hen til hans løfter og hans full-bragte verk for oss, og om vi det gjør så vil Gud se til at vi får alle de følelser vi ønsker. Tro på Gud gir rike frukter. Jesus gir oss ikke følelser for at vi skal formå og stole på han, nei, men for at opp-muntre oss. Våre følelser er så uvisse og skiftende. Løftene kan ikke svikte, nei de står evig fast. Jesus hvert ord har beseglet da når hans hjerte brast. Jeg skriver om noe som jeg har erfaret i de dager og måneder når min elskede mann var så syk. Ofte så det aldeles håpløst ut. Der var ingen gode følelser å se efter, det var da at Guds løfter gjalt og kun hvad Gud hadde lovet. O herlige løfter, jeg elsker dem, de gjelder når alt annet forgår, når venner svikter, når sykdom anferker le-gemet og motet svikter. Kun i landom finner sjelen trost og styrke.

«Gå inn ad den vei som er banet, av Jesus til troen inn, kun der gives hjelp til de svake, der styrkes det trette sinn.»

Dere har sikkert hørt at min mann var meget syk, og kanskje flere som leser disse linjer har

vært med i bønn for ham. Kjære brodere og søstre, Herren har hørt vår bønn. Han er nu frisk. Ære være Jesus. Når jeg tenker til-bake på de svundne, alt det håp-lose og triste er forbi, alt er nytt, min kjære mann er frisk, og på vei til Norge, da fylles mitt hjerte med glede og mine lærer-priser min trofaste Fader i him-melen, og det tror jeg flere av de- re som kjenner ham også vil gjore. Jesus har åpnet vei så at han og vår eldste gutt Eugene kunde reise hjem. Vi har jo vært her ute snart i ti år, så det skal bli opp-muntrede å komme hjem. Jeg tror også at min mann vil komme til krefter igjen. Han var svært svak når han forlot oss. De reiste fra Yutse den 7. juli og håpet å få båt med det samme, men måtte vente til den 10. au-gust så nu er de på vei til det kjære hjemland. Gud vil i sin store nåde føre dem godt og vel frem, og gjøre dem til velsignelse ja lys og salt hvor de går frem. Det kostet for oss å se dem gå, og det var ikke en lett sak for min mann å forlate mig og syv barn her ute, men alt skal og vil tjene dem tilgode som elsker Her-ren, så også med dette offer for kineserne, (for det er jo for dem og Gud vi er her ute). Når vi tenker på Jesu offer, så blir vårt offer så lite og ringe.

Jo hans kraft, nåde, og visdom og fylde er vår, og om det skulde

behage ham så kan han i fremti-den sende oss midler så at vi også kunde komme hjem, Jesus gir nåde for alt, ellers kunde vi ikke gjøre meget av hvad vi nu gjør. Det er Herrens nåde og kraft i oss som virker både å ville og utret-te efter som han befaler og leder, priset være hans navn.

Arbeidet går fremad, i Kristus er der ikke stilstand, nei fremad. Flere sjeler for Jesus, ny jord å ploie, syke som trenger forbonn, fattige som trenger både åndelig og timelig hjelp. Så din sæd om morgenen og la ikke din hånd hvile ved aftenen, ti du vet ikke hvad der vil lykkes, dette eller hint, eller om begge deler blir gode. Snart kommer innhøstnings-dagen. Jeg ønsker å gå ham imøte med glede bærende mine nek. Ofte under tårer og rop til Herren har deres innsamling vært, men det glemmes. Alt det gamle er for-bi. Glede, idel glede blir det når vi får se vår Herre og Mester.

Elskede i Kristus, bed for Herrens arbeide her ute. Be for barna og min medarbeider Ruth Westin og mig, at alt må ophøie og for-herlige ham, vår sjels brudgom og venn.

Hjertelig hilsen til eder alle med Filip. 3, 10—14.

Eders soster i Jesus Kristus og hans nåde.

Esther A. Schrøeder.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i Misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: Misjons-Røsten, Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løssalg 20 øre kr. 2.00 for halvåret og 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opplyselse og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Br. Jens Glittenberg og hustrus utreise.

Noe som vil glede alle venner av Den norske Congomisjon er at br. Glittenbergs innreisestillatelse til Belgisk Congo nu er i orden. Han kommer antagelig til å reise fra Tyskland den 4. november.

Den som vil motta budskapet med størst glede er nok br. Christiansen der venter på avløsning. Det vil jo også være av betydning for br. og str. Glittenberg å få et lite innblikk i arbeidet for de må overta det alene. Naturligvis må de ha en tid for de kan arbeide selvstendig.

Br. Glittenberg har selv midler til utreisen og det viser at kallet er av Gud når man slik gir sitt liv og midler for å bringe evangeliet ut til det menneskelig sett mest ubehagelige misjonsfelt i verden.

Husk ham i bønn og med midler. Hans kasserer er: R. Løcklingholm, Mosterhamn.

Bladets utgivelse.

I likhet med ifjor kommer vi til å innskrenke et par nr. av bladet der vil inngå i Vinterhefte. For å slippe at det ophoper sig formeget stoff vil vi da begynne med forstkommende nr. Merk derfor: Neste nr. kommer ikke før ca. 15 november.

Vinterheftet

Vi er nu under arbeide og for å få en oversikt over hvor stort opplag vi skal trykke, er vi takknemlig for å få høre fra våre selgere om hvor mange de tror å kunne selge. Vær snild å la oss få vite det snarest mulig. Send bestilling snarest. Prisen blir 60 øre som ifjor. Stoff til heftet må innsendes snarest.

Utestående tilgodehavende

må nu innsendes snarest. Vi har en hel del abonnenter som skylder for flere år og for manges vedkommende er det bare lite kegyldighet, at de ikke betaler. De som har vanskelig for å betale er vi villige til å vente med, men for de mange som et slikt lite beløp ingen betydning har, de bør sende det snarest.

Husk på å abonnemnet

er bindende inntil opplyselse foreligger. For orden skyld gjør vi herved oppmerksom på at «Misjons-Røsten» ikke overtar noe ansvar for penger som leveres til andre enn de som står opført på bladets kommisjonærliste. Det har forekommet tilfeller hvor penge er blitt innbetalt til uvedkommende og av den grunn oppstått ubehageligheter når vi påminner om dette.

De forsømte steder.

Et oprop! Redd dem som hentes til døden, og de som vakte hen for å drepes, måtte du dog holdt dem tilbake.

Det er visst ytterst få av de frie venner som virkelig kjenner nedsstilstanden opover våre bygder og daler. Til tross for at det ikke er så lite forrykkelse, så går folk flest sukken, strevende, bærende tunge byrder. De vet ikke at Gud kan fullkommen frelse dem som kommer til ham, ved Jesus Kristus. Dette er ikke bare talemåter, men den nakne virkelighet. Selv har jeg gått slik og strevet, tenk i 11 år. Ikke seier, fristet falt, bedt om tilgivelse igjen, stadig strid om igjen. Ordet sa mig at gjelden var betalt, trodde det også med forstanden, mens samvittigheten fordømte mig. Men, pris skje Gud som hører de bundnes sukk, han kom med sitt ord og helbredet og reddet mig fra graven. Nu satt i det himmelske med ham som kom for å frelse det som var fortapt, som formår å løse de bundne og sette de plagede i frihet, lovet være Gud.

Redskaper som Gud brukte var br. Skoie fra Mandal. Han var her ca. 3 uker, altså på Grimestad i Øystebø. Resultatet blev at troende kjempende sjele fikk skue inn i frihetens fullkomne lov. Noen hadde gått trett og oppgitt alt håp om å bli frelst, men ved denne brors frie forkynnelser fikk de se at alt var gjort fyldest ved å se hen til Jesus sank troen fra hjernen til hjertet. Ti med hjertet tror man til rettferdighet.

Jeg kjenner mange, mange, som kun kjenner Kristus etter kjødet, og derfor tilbringer en sorgfull tilværelse med stadig kamp mot kjød og blod, og tror ikke (ihvert fall ikke med hjertet) at vi skal mere enn seire ved ham som er blitt oss av Gud til visdom, rettferdigjørelse, helliggjørelse og forløsning.

Br. Skoie og undertegnede var nettop en tur til Knaben gruber i Fjotland. Der var en åpen dør opplatt for ordet, flere av de troende blev oppvarmet og lykkelige. Tre overgav sig til Jesus og de ufrelste formelig slukte ordet. I sannhet, høsten er stor, men arbeiderne få. Etter å ha holdt 6 møter blev det klart for oss at her var store muligheter for et helt evangelium. Når basunen gir en klar lyd, kan folket gjøre sig i stand til strid. Vi måtte i midlertid reise, men avtalen var at Skoie skulde komme op igjen om en stund.

Av overskriften, et oprop, må leserne kunne forstå at hjelp er nødvendig. Guds barn med kjærlighet i hjertet, utøst ved den Hellig And bed inderlig til Gud for de tjenere som han har utvalgt sig for å forkynne frelsens budskap, hele Guds råd til frelse. Men ikke bare bed, vær også med og ved midler (som jo er et lån fra den levende Gud). Hjelp de av Guds tjenere som har forlatt alt for å følge ham. Og det skal i sannhet sies om br. Skoie. Derfor venner, send din tiende eller gave til Erik Skoie, Bus, Mandal, så han kan ofre sig helt for Guds sak.

Herrens gjerning har hast. Det skal også bemerkes, at fle-

re her på Grimestad har valgt å gå i mesterens fotspor, og lå sig begrave ved døpen til døden. Og flere er overbevist om at dette er veien som Jesus selv banet for sine etterfølgere, men det skal en hel overgivelse til å si: ikke som

jeg men som du vil. Jesus formår, og den som seier skal arve alle ting med ham, lovet være Gud. Øystebø 21. september 1933? Til alle bladets lesere Guds nåde og fred. S.

Misjon i Taiyuan Hsien.

Taiyuan Hsien 28/8 1933 Shansi N. Kina. Har lenge tenkt på å sende venner og lesere av «Misjons-Røsten» en hilsen. De er jo førstegang jeg skriver, da jeg jo er nykommer her i dette store fremmede land. Hvor vil i sannhet kan se at markene er hvite til høsten Ankom til Kina 15. januar 1933 etter og være kalt av Gud mange år før. Første gang jeg kjente kallet til Kina var i 1917. Gud har aldri gitt mig ro før han fikk mig villig, og det priser jeg ham for av hele mitt hjerte, for alle hans veie er fred. Reiste en tid i Norge i 1921—1922, og kanskje endel av vennene husker mig fra da. I 1924 reiste jeg til Canada da jeg måtte ha det engelske språk, og som jeg klart så var Guds ledelse på alle måter, og ikke minst hvad språket angår. Gud gav mig det så jeg snart kunde bruke det. Tenkte å reise ut i 1927, men på grunn av uroligheter i Kina, og mange av misjonærene måtte reise hjem, la jeg, det hele ned og søkte adgang til U. S. A. Fikk mine papirer i 1928 i februar. Reiste så dit og søkte arbeide. Synes jeg hadde det så godt, og prieste Gud for hvad han hadde gjort for mig, og trodde jeg var i Guds vilje. Men som det står: «Mine tanker er ikke eders tanker, og eders veie er ikke mine veie, sier Herren. Ti som himmelen er høiere enn jorden, således er mine tanker høiere enn eders tanker, og mine veie høiere enn eders veie.» Etter en tids forløp åpenbarte Gud sig for mig en aften og talte så klart disse ord til mig: Gå ut i all verden og forkynn evangeliet for all skapningen. Og i rummet hvor jeg var kom der tilsyne et elvetall og et stort spørsmålstegn. Forstod klart at det var Gud som talte. Neste dag blev det så stadfestet for mig på et møte i Eben-Ezer, Brooklyn.

En tilreisende evangelist hadde til tekst just hvad Gud hadde talt til mig aftenen forut, at det var den ellefte time, og jeg kjente det var just til mig. Fra den stund blev jeg atter og atter minnet om mitt kall til Kina. Men jeg holdt det for mig selv, da jeg synes jeg var uduelig og var sikker på om jeg åpnet mig vilde Gud ta mig ut, og jeg må erkjenne at jeg da ikke var helt villig. Etterhvert blev jeg mere bunden til både det ene og det annet, og det blev en veldig kamp for mig å bli løst fra alt. Men priset være Herrens navn Han er mektig til å løse alle bånd som bandt mig, og for ham måtte de stolte bølgere legge sig. Og fred fylte min sjel som aldri før. Når jeg tenkte på det som hadde sett ut som berge, var alt blitt til slette. Da kunde jeg si ut fra mitt hjerte, din vilje skje i alt. Hvorde er underbart når Gud får vår vilje, da begynner han å virke og arbeide ut sin plan. Misjonær E. Nilsen og hustru var i Brooklyn på gjennemreise til Kina. Der blev så tale om at reise med den i november. Tiden kom for deres reise, men jeg kom ikke med endskjønt jeg folte at tiden var inne og jeg forstod ikke hvad det var. Jeg overlot det til Gud. Var uten arbeide, så jeg søkte å få noe å gjøre. Et par uker gikk og jeg fikk så en post. Skulde begynne neste dag. Kom hjem, og der var et brev fra str. Nilsen til mig. Hun skriver: «Vi er forhindret i å ta båten som var bestemt, kan du bli ferdig til å reise med? Jeg så da klart at det var Guds vilje for mig å gå. Han hadde hindret dem av den grunn at jeg skulde bli med Gud har mange underlige veie. Saken blev da lagt frem for forsamlingen og etter vel en uke var jeg på vei til Westkysten, hvor jeg skulde møte str. og br. Nilsen. Den 20. desember forlot vi Seattle for Kina. Siden jeg kom hertil har Gud stadfestet mitt kall, og ser klart at det er de sted som Herren hadde bestemt for mig.

Eders i Jesus forbundne søster Gunhild Gundersen. Min kasserer er: Fru Leonore Johnsen, Brårvik pr. Stauba.

Hilsen fra Finnmark!

Den som forlater sig på Herren er som Sions berg, der ikke røkkes, men blir fast evindeligg.

Det er usigelig stort å få erfare at Herren står bak sitt ord enn idag.

Det er jo i disse dage så meget som vakler. Men alle dem som forlater sig på Herren blir stadig og mer fast, — da de ved hvert troesskritt lærer å kjenne Herren bedre. Derfor står de til sist seirende etter å ha overvunnet alt.

Søndag den 3. september samledes venner fra forskjellige steder i Finnmark og Troms fylke til stevne i Honningsvåg.

Fra vennene i Honningsvåg var det nok et troesskritt å bestemme stevne, dette grunnet de utgifter som et stevne i Finnmark medbringer for de stedlige venner. I tillegg til Herren blev dog stevnet bestemt, og av alle strålende ansikter som vi tilreisende så under stevnet forstod vi at ingen angret på at de var med.

Overalt lod det et hjertelig velkommen. Vi fikk da også erfare Herrens underbare nærhet under hele stevnet.

Under forholdene heroppe er stevnene dobbelt berettiget. Venner som ellers sitter bortgjemt på avsides steder får da møtes og hjertene bindes sammen som aldrig før, i det man kjenner samfunnet med hinannen og med Herren.

Ja, man får på en bokstavelig måte oppleve sannheten av ordet i den 133 salme.

«Se, hvor godt og liflig det er at brødre også bor sammen.

Stevne

avholdes i Knoffs gt. 6, Drammen, 28. og 29. oktober. Velkomstmøte lørdag kl. 7.30 i Knoffs gt. 6. Søndag møter i Frimurerloksjen (like ved Drammens park) kl. 10 og kl. 5. Søndag arrangeres fellesmiddag. Pris kr. 1.75. Venner der vil delta med oss i stevnet er hjertelig velkommen. For innkvartering og for middagens del bes man melde sig til Ditlef Christoffersen, Olav Kyrres gt. 10, innen 23. oktober. Velkommen i Jesu navn. På forsamlingens vegne Otto B. Grønneberg, P. Spørø. O. A. Nilsen. D. Christoffersen.

Fikk under stevnet den glede å se noen sjele spørre Gud, samt også se fire stykker bli begravede med Herren i dæpens grav.

Stevnet var særlig godt besøkt av tilreisende vidner, av hvilke følgende var fremmott: Skipperud og hustru, Eilertsen og hustru, Dorothea Klem, Demmand, Eilertsen og undertegnede. Så er da også dette stevne forbi og vi alle ennmere overbeviste om Guds usvikelige trofasthet.

Den som forlater sig på Herren blir som Sions berg der ikke røkkes. Halleluja.

Nu begynner da atter den mørke høst og vintertid og med den den beste tid for virke. Vi står nu atter spredte på murene, men da vi vet Herren er med går vi frem med frimodighet til nye kampe og seire.

Hadde gledet oss til å få ha nye krefter i form av vidner svifra heroppe i høst, men ser det nu til at det fremdeles blir bare de gamle trofaste som våger en dyst heroppe året rundt.

Flere steder ønsker nu besøk av vidner, men virket er stort og vi er få, — så det blir vel dessverre også i år mange som må vente forgjeves. —

Vær fremdeles med i arbeidet for Nord-Norge! Om du så de åndelige verdier som står på spill, og om du horte dem som ber om frelse for sin landsdel her nord, men på samme tid liten utvei øiner — så vilde du sikkerlig mere glemme dig selv og med profeten si: Herre, her er jeg, send mig!

Så nylig i en Osloavis om et stort misjonsselskap som hadde tillyst Finnmarksmøte i Calmeyer-gatens Misjonshus. Dette gledet mig, — men tanken gikk dog videre. — Burde ikke også de frie søskende mere målbevisst opta arbeidet for Nord-Norge?

Kan vi — våger vi — å la disse mange anledninger gå oss forbi? Jeg er jo klar over at der fra enkelte arbeides over evne — og at eders hjerte slår varmt for Finnmark og Nord-Norge. Men et enn mere felles arbeide er påkrevet om arbeidet skal lykkes.

Det lys Herren har gitt oss forplikter.

Så tilstis en hjertelig hilsen til alle kjente fra eders i Jesus forbundne

Thea og Oskar Gamst.

— Lydighet er tro omsatt i handling.

— Vantro er en bakvaskelse av Jesus Kristus.

— La Jesus få den plass som tilkommer ham, så blir alt godt.

— Seier for Jesus i den troendes hjerte, betyr selvets død.

En strålende jubileumshøitid.

Søndagsskolepersonalet i Møllergaten 38, Oslo.

Forsamlingen i Møllergt. 38, Oslo, kunde nylig feire 25 års jubileum for søndagsskolen. Det var møtt frem innbude og interesserte fra fjern og nær, når festen lørdag aften tok sin begynnelse. Ved ankomsten til lokalet blev man møtt av et praktfullt syn, idet lokalet var oplyst i alle høstens farver og i salen var dekket bord for de spisielt innbude søndagsskolevenner. Lokalet var fyllt til siste plass av en feststemt og interessert forsamling. Over talerstolen hadde vennene latt male det første minneverns søndagsskolen hadde ved starten for 25 år siden. I alle måter var jubileet meget godt arrangert, og uten tvil var der utført et opofrende arbeide fra søndagsskolearbeiderne side.

Ved starten for 25 år siden begynte noen av vennene som dengang leide Torvg. 7, en liten søndagsskole. Det så litet og inntesigende ut dengang, men det er sikkert et arbeide som har båret rike frukter. Flere av de brødre som var med i «den ringe begynnelse» hadde den glede å overvære jubileumfesten. Blandt disse var br. Skogsfjord, som i alle disse år ivrig har vært med i søndagsskolen og er fremdeles på sin post.

Festen lørdag blev ledet av søndagsskolens nuværende bestyrer J. Bjerava, som med glød og iver går op i arbeidet for å vinne barna for Kristus. Den store strengemusikk, orkestret og sangkoret deltok med liv og interesse. Plattformen var fyllt av den store sanger- og musikkskare. Det var et imponerende syn, å se alle disse unge som flertallet før for samlingens søndagsskolebarn.

Johs. Hedén fra Bergen var første taler. Han var blandt de som deltok i barnarbeidet i Torvgate 7 Misjonær Shroeder som nylig er kommet hjem fra Kina

etter mange års arbeide der ute, deltok med sitt hjertevarme vidnesbyrd. Shroeder var blandt de første søndagsskolelærere i Torvg. 7 Han fortalte om tre av sine første søndagsskoleelever som nu er virksomme evangelister i Amerika. Den ringe begynnelse var ikke forgjeves. Jul. Johannesen, Oslo, som har vært bestyrer for søndagsskolen i over 12 år, tok frem små trekk fra søndagsskolens første dage. Ragnar Hansen, bestyrer i 6 år, talte om betydningen av en sund forkyndelse for barna. Søndagsskolesekretær Sven d. n. talte og bragte frem en hjertelig gratulasjon til 25-årsjubileanten.

Efter en rikelig bevertning hadde også forh. skolemisjonær Nesse en hilsen å frembære til jublant. Tilreisende venner fra forskjellige søndagsskoler frembar sine hilser. Et par telegrammer blev også oplest.

Hele den høitidelige og inspirerende jubileumfest blev vellykket fra først til sist. Det blir et minne for livet. Den store forsamling måtte beundre det gode arrangement. All ære tilkommer Herren.

Søndag var barnas tur til å delta i jubileumet. Kl. 2 var en veldig skare barn samlet til fest, og galleriet var fullt besatt av foreldre og interesserte. Hedén, sek. Svensen, David Eriksen og Jul. Johannesen talte til barna for bevertningen. Etterpå talte misjonær Shroeder sine unge sønn kinesisk til barna om barnarbeidet der nede. Hans far tolket. Undertegnede fikk også den glede å hilse på den store skare gutter og piker.

De hadde et meget stort og godt barneorkester som flittig deltok. Overalt var der glade ansikter å se. Den vellykkede fest gav nok et fremstøt i barnarbeidet.

Stefan Trøber.

Misjon i Banda, India.

Til str. Dagmar Jacobsen Banda U. P. India er i tiden 1/7—30/9 1933 innkommet: Forsamlingen i Kirkebygden ved str. Ingingstad kr. 80.00. Chr. Bråthen, Nesbyen kr. 15. A. Seglem kr. 100 Venner i Svelvik ved str. Astrid Holm kr. 40. En br. kr. 10. Str. misjon Knoffsgt. kr. 53.20. En str. kr. 5. Str. A. G. kr. 10. Str. M. J. til Nandia kr. 20. Br. Tennessen, Holmsbu kr. 20. En br. i Solumstrand kr. 11.

Beløpene er sendt søsteren og Gud vil velsigne den enkelte giver.

Venner i Svelvik, Lierstranden, Mandal og Drammen har sendt en kasse til str. Dagmar og hun vil få den i god tid før jul. Det er flere som har kommet senere og villet sende, men jeg har svart, at det er for sent nu. Men det er anledning til å være med å sende ekstra juleoffer til vår søster og arbeidet i Banda. Vi må alle være klar over at skal hun få utrettet noe, så må det også midler til. Jeg vil så inntrengende jeg formår påminne vennene rundt omkring om å be Gud om at misjonsinteressen må vokse og innta den plass i menigheten som Gud har ment.

Likewise sikkert som det går galt med den nasjon som fordriver jødene (det viser historien) likeså sikkert er det også at den forsamling som forsømmer eller helt nedlegger misjonsarbeidet ikke kan ha fremgang.

Derfor venner! Har vi hittil

vært sløve på dette område, så vil vi fra idag ved den nåde som Herren gir, stille oss til disposisjon for å ha med våre midler, evner og krefter, og fremfor alt med bønnens tjeneste.

Drammen 30/9 1933.

Med broderhilsen

Sverre Severinsen.

Misjonsbeløp.

Kvitanser vedk. misjonær Berger N. Johnsen, Argentina, for 3. kvartal 1933.

39 fra M. P. L. ved Joh. Tollefsen, Olav Kyrras gt. Drammen kr. 15. 14/7 fra Marie Lang Ree, Romedal pr. Stange st. 19. 10/7 A. E. Øia, Ødegård Verk 15. 28/7 G. Utgang, Seljord, Telemark 40. 4/8 Venner på Vatnarheia, Bø Telemark ved Stormyr 50. 7/8 Fru Marie Sonstebø, Bø Telemark 15. 7/8 L. & S. Wergeland Minde st., Bergen 30. 2/9 Venner på Akerøya ved Dikka Johannessen Flesjed Akerøy pr. Illesand 40. 15/9 L. & P. Wergeland, Minde st., Bergen 30. 15/9 P. Larsson, Danmark, Drammen 15. 10/9 Ragnhild Larsson Fårøn Grøse Øregrund, Sverige 10. 29/9 Venner i Holmsbu ved Hanibal Larsen 80. Tilsammen kr. 350.00, hvorfor bringes vennene hjertelig takk.

1/10 1933.

H. H. Sonstebø, kasserer, Oterholt, Telemark.

Den norske Congomisjon.

I tiden 20. mars til 20. september 1933 har jeg mottatt følgende bidrag til br. Alb. M. Christiansens virksomhet i Belgisk Congo: (Personlige givere angitt med forbokstaver.)

Oslo og Sorkedalen ved Ole O. Fjeld kr. 627.73. Magnor ved A. Bekaasen 97.25. Fredrikstad ved Sv. Shwan 111. Viken og Røros ved Gunelia Haugen 46. Svelvik ved Jørga Falk 50. Jessheim ved Magnhild Ruud 60. Moss ved Jul. O. Lind 100. Søster, Sverige ved Lind 50. søster, Rygge ved do. 10. Moss, søstermisjonen, ved Alvertha Larssen 100. M. og A. L., Sverige, ved do. 40. Broder og søster, Moss 10. 2 søstre, Sverige 10 T. M., Hyggen 3. A. H., Hoidal i Sunnmøre 50. M. J., Drammen 25. G. N., Osen pr. Rena 22.50. R. L., Møsterhamn 10. Drammen 410.

For mottagelsen av ovennevnte beløp kvitteres herved med takk og hilsen til de enkelte givere.

Erling Svyertsen, Danmark pr. Drammen.

Kvittering.

Den 15/9 1933 mottatt fra «Misjons-Røsten», Sarpsborg kr. 30. til br. Bryntesen, hvorfor herved kvitteres.

Thorleif K. Amundsen.

Et menneskeliv

uten kristendom er meningsløst. Det er fattig og snevert. Det har intet mål, ingen vei, ingen kraft. Engang går det håpløst tilgrunne, fordi det er uten holdpunkt i det evige.

Hvad er Bibelen?

Den er en bok til salighet for dem som ferdes på det store, dype hav, hvor småting er satt ut avbetraktning.

SPREDTE FELTER

På predikerreise i Nord-Norge.

(Forts. fra forr. nr.)

Det varte ikke lenge før jeg hadde en stor tilhørerskare. Noen sa kraftig imot mig. Det var «lestadianere» og de mente at ingen kunde bli frelst hvis de ikke kom til dem og bad om sine synders tilgivelse. Jeg henviste dem til Ap. gj. 4, 11—12 og 10, 42—43 men det er som vismannen sier: «Onde folk forstår ikke hvad som er rett, men de som søker Herren skjønner alt.» Ordspr. 28, 5. De vilde ikke la oss overbevise. Jeg henviste så til Jeremias 17, 5—7.

Da ropte en kvinne: «Det står ikke i Bibelen!» Jeg slo op Bibelen og leste det for dem. Det var meget tungt å tale med slike folk og jeg overlot dem til Gud. Den 19. juni gikk turen til Balsfjord og den 9. juli til Rosfjord. Den 13. juli til Tromsø og 19. juli til Hamarfest. Derfra til stovne i Breivikbotten. Bodde der hos br. Hans Gamst, hvor jeg hadde det meget hyggelig i deres koselige og fredelige hjem. Møtene var ikke så godt besøkt av utenforstående men Gud var til stede. Derfra dro jeg sammen med venner til Skippernes og stanset hos dem en ukes tid og hadde 2 møter. Bodde der hos br. Gerhart Nevland. Et fredens hjem. Vennene der er få, men gode. 31. juli fra Skippernes til Hamarfest. I Hamarfest besøkte vi de 3 søstre Kvalsvik og fikk nytte av Herrens gaver både til legem og sjel. Det var søndag og vennene fra Skippernes var med. Er. Nevland tok oss med i sin skjøite. Fra Hamarfest til Skarvåg og Børselv. Besøkte str. Dortha Klem og hadde et møte der. Det var et prektig hjem og førstklassens orden. Må Gud velsigne foretagendet og gi henne både helse og styrke i sin gjerning. Den 14. august bar det til Kistrand. Der bodde jeg hos evangelist K. Skipperud. Også et fredens hjem. Hadde der 4 møter og Gud var iblandt oss. Søster Skipperud sang og spilte til megen velsignelse, vidnet og priste Gud og ophøiet sin frelser av hele sitt hjerte. Møtene var ikke så godt besøkt fordi folket var optatt med høiennen. Den 23. august en liten tripp til Rosfjorden hvor jeg var sammen med br. Øverli på et møte. Det var ikke mange folk der heller, men et herlig møte hadde vi og blev meget velsignet av Gud.

Den 25. august reiste jeg til Tromsø og hadde 3 møter, et i Gootemparlosjen og to i privat-huse. Disse møter var underbart velsignet. Gud arbeider i Tromsø i disse dage. Det er hungre sjele fra alle samfund som lengter efter mere av Gud. De finner sig ikke tilfreds med tomme former og religiøst maskineri. Kirken har forlatt den oprinnelige form og i steden for i apostlenes dage hvor Gud var tilstede og de sang i Anden, talte og profeterste i Anden, så er det glidd ut fra dette. Det er det ekte folk trenger og hungre efter og ikke etterrapning. Men I skal få kraft idet den Hellig And kommer over eder og I skal være mine vidner både i Jerusalem, Judea, Samaria og til jordens ender.» Ap. gj. 1, 8. Ikke messer

og maskineri men liv og kraft. Nok om det. Den 5. septbr. til Balsfjord en liten tripp igjen og den 6. til Grimsoysand hvor jeg skriver og skriver. Gud velsigne eder. La oss be for hverandre og erøde sammen til Jesus kommer igjen. Til slutt en hjertelig hilsen til alle Røstens lesere.

Lars Kristoffersen, Evang.

adr. Anna Pedersen, Vingo, Grimsoysund, Lofoten. (Denne adresse kan benyttes alltid av de som ønsker å skrive).

Hjem til Herren.

Er. Edwin Bjørk, Fosselokken, Halden, er vandret over floden, ved 50 år gammel.

Avdøde var en kjent person i det kristelige arbeid i Halden. Han har gjennom mange år vært tilsluttet Kristi Menighet «Bethels». Med sitt ungdommelige sinn og lyse humor lot han sig lett innpasse blandt de unge og stod som leder for forsamlingens ungdomsarbeid. Et avdøde var særlig avholdt viste den usevnlige store deltagelse ved bisettelsen fra hjemmet og ved begravelsen.

Onsdag 4. oktober fant begravelsen sted fra Os gravkapell, Halden. Et veld av høstens blomsterlor dekket båren. Den vakre høitidelighet innleedes av Betels sangkor, som sang salmen: «O bli hos oss».

Evangelist Eriksen talte over den vakre tekst i Johs. evangeli-um 5. kap. 24., vers: «Sannelig, sannelig, hvo som hører mitt ord og tror på den som mig utsend, han har et evig liv og kommer ikke til dommen, men går over fra døden til livet.» Evangelisten skildret den avdøde som en sterkt troende mann, en som hadde bygget sin tro på klippen, som står for alle motganger og stormer. Den avdøde vil bli dypt savnet innen sin menighet. Evangelisten trøstet den sorgende familie med de trøstens ord at de skal møte ham igjen.

Efter talen sang koret: «Jeg kan se den englevrømlen».

Der blev lagt en rekke kranser på båren. Fra hustru og barn, fra Kristi menighet Betel, fra avdødes gamle mor og søster, fra Kristi menighets ungdomsforening, fra arbeidskamefater ved Røeds skotøifabrikk, fra sjefene ved fabriken, fra Fosselokkens Vel samt en krans fra familien i Sarpsborg.

Ved graven forrettet forstander Isaksen.

Efter begravelsen var man innbudt til hjemmet, hvor deltagerne blev bevertet. Der var taler av forstander Isaksen og evang. Eriksen samt flere vidnesbyrd. En vakker minnekrans blev her fløttet om avdøde, minner som sikkert vil være til velsignelse for avdødes efterlatte.

Bethels sangkor sang også flere sanger. L.

Innsamlingen til Nord-Norge.

Vi har nu kr. 75.00 til dette formål, men det kunde gjerne vært det tidobbelte. Pengene skal bli sendt til de kjente arbeidere der nord og de vil bruke dem på beste måte. Det er ofte også trangt for dem og de behøver selv en oppmuntring. La oss derfor gi vår skjerv — stor eller liten. Gud vil velsigne hver glad giver.

Stevne Knoffs gt. 6, Drammen, 29. oktober. Møte lørdag kl. 7.30. Møter i Frimurerlokalen i Drammens park 6. Angeres fellesmid. 1.75. Vil delta med oss hjertelig velkommen. Forvarter og forbes man meldte Christoffersen, gt. 10, innen 23.

Jesu navn. Angens vegne berg, P. Spæren, Christoffersen.

Vnet den glede å se Gud, samt og bli begravet ens grav.

lig godt besøkt lner, av hvilke smott: Skippernes og hum, Demmande tegned. Så er me forbi og vi viste om Guds t.

sig på Herberg der ikke

ter den mor og med den. Vi står nu rene, men da går vi frem nye kampe og

å få ha nye mer sydfra der det nu ut bare de i våger en t.

nu besøk stort og r vel dess- som må

i arbeidet du så de r på spill, a ber om nord, utvei øidlig mere profeten mig!

om et a hadde lmeyster-gledet idog vrie de frie dpta ar-

a disse forbi? fra en- og at Finn- t enn revet

for- titl for-

st. tit i

av

dit. n-

Bestilling på „Misjons-Røsten“s Vinterhefte

motas. Prisen blir: 60 ore. Til utlandet blir det 20 ore i porto. Her i landet 14 øre i porto.

Forhandlere gis følgende rabatt:
 10 eksp. og derover 10 pst.
 20 „ „ „ 20 „
 50 „ „ „ 30 „
 100 „ „ „ 35 „

Det vil bli en både billig og kjærkommen julegave å sende venner og bekjente.

Hvem er bruden?

Av J. A. Johannesson.

(Forts. fra forrige nr.)

Om himmelens Gud ved sin Hellige And fikk lov til å vise alle Guds tjener, hvis troskap er prøvet, hvilken oppgave de har fått: Kun å være brudevinnere, da ville bruden sikkert øke i tall. Hun vilde bli prydet som liljen i dalene. Hun vilde med glede vandre imellem balsambedene og sprede velukt av Nardus og Saffran, Myrra og Aloe, samt alle de beste velluktende urter. Ja, med glede vilde hun vandre i havene, — Guds menighet, — for der er kilden, en brønn med levende vann og strømme fra Libanon.

Paulus uttaler de samme tanker om brudeforholdet, når han i 2. kor. 11, 2 sier: «For jeg er nidkjer for eder med Guds nidkjerhet, jeg trolovet eder jo med een mann, for å fremstille en ren jomfru for Kristus.» Merk: en ren jomfru, — trolovet enn mann. Det er bruden.

Men bibelen taler også om en kvinne som ikke er brud, hun blir heller ikke Lammet's hustru. Når Paulus i ovennevnte kapittel taler om en ren jomfru, foier han til i neste vers: «Men jeg frykter for at likesom slangen dæret Eva med sin list, således skal også eders tanker forderves og venns bort fra den enfoldige troskap mot Kristus.» Denne hans frykt var ikke uten grunn. Dessverre viste det seg at slange-list var stor nok til ennå en gang å forderve kvinnens tanker, så den rene jomfru forlot den enfoldige troskap mot Kristus. Da denne verdens fyrster, konger og keisere kom og belæde til henne, lyttet hun til slangens hvisken. Hun blev utro mot sin himmelske brudgom og sluttede en ny forbindelse. Derved oppnådde hun å bli stor i denne verden; ja, hun blev en mektig dronning, som kom til å trone på mange vanne. Hun fikk stor makt, og gjennom hennes maktbud skulde mennesker tvinges til å bli kristne. Men en brud vinnes jo ved et frivillig valg; tvangsforanstaltning fører ikke til et rent kjærlighetsforhold mellom brud og brudgom, tvertimot, det fører til utroskap, og en bruds utroskap er et dypt fall. Således også her, den rene jomfru blev til en uren kvinne. Hun blev den store skjøge, mor til alle skjøgene og til styggheten på jorden. Om dette var meget å si, men plassen tillater det ikke. Hun hører heller ikke med til bruden. Les Ap. kap. 17, 1—7 og 18 til 19,3, og merk hennes endeligt.

Men nu tilbake til bruden. «Kom jeg vil visé dig bruden, Lammet's hustru.» Johannes får se den nellige stad, det nye Jerusalem, stige ned av himmelen fra Gud, gjort i stand som en brud som er prydet

for sin brudgom. Det nye Jerusalem er brudens rette hjem.

«Jeg går bort for å berede eder sted; og når jeg er gått bort og har beredt eder sted, kommer jeg igjen og vil ta eder til mig, for at også I skal være der jeg er.» Det var brudgommens løfte til sin brud da han festet henne her nede på jorden. Nu ser Johannes dette hjem gjort i stand til å mota bruden, som kommer for å dra inn i hjemmet. Han har sett store brudekarer stå ferdige og vente på at de himmelske herolde skal blåse i de fulltonende basuner. Når signalet så lyder vil de hver i sin avdeling og i fullkommen orden tage inn; nu vet de at bryllupsdagen snart opprinner.

Hun ser under alteret sjeler som var myrket for Guds ords skyld, og for det vidensbyrd skyld som de hadde. De kjente Guds ord også det som står i Rom. 12, 19, og i 5. Mos. 32, 35: «Mig hører hevne og gjengjeldelse til på den tid deres fot yakler: ti deres ungdoms dager er nær, og hastig kommer hvad der er dem beredt.» De har ikke hevnet sig selv, men overlatt hevnen til Gud. De ber ikke om hevne, men de spør: Herre du hellige og sandru! hvor lenge skal det vare for du holder dom — og det blev gitt hver av dem en lang hvit kjortel —. Ingen hevngjerrig får noen hvit kjortel.

Han ser hundre fire og firti tusen beseglete av alle Israels barns stammer.

Han ser en stor skare, som ingen kunde telle. De kommer ut av den store trengsel, og de har tvert det deres kjortler og gjort dem hvite i Lammet's blod.

Så er der alle dem som ennå lever på jorden, som av hjertet har sagt ja til Jesus. De får også være med for de har valgt ham til sin brudgom, og de er hans brud. Om dem står det: I et øieblik skal de forvandles og loftes op i skyene. Rustningen som de vandret i her blir avført, og det blir gitt også dem å klæ sig i rent og skinnende fint lin, — for Lammet's bryllup er kommet.

Derinne i bryllupssalen står Gud, og hvad er det han gjør først ved dem som kommer? Han skal tørke bort hver tår av deres øyne.» Tenk over det du lidende Guds barn, hvis øie var vætet av så mange smertens tårer. Du som av hele ditt hjerte sa ja til Jesus og er blitt ham tro — Du er hans brud.

Tenk hvilken dag det blir når de frelste sjeler som er bruden, får opleve den fullkomne gjenoprettelse. Da blir der ingen mulighet for fall. Den gamle slange som er djvelen og satan, og den falske profet og dyret er kastet i

sjoen med ild og svovel, og der hvor der intet fall er, der er heller ingen synd: ikke sorg, og ikke skrik og ikke pine. Se, Guds bolig er hos menneskene, og Gud selv skal være hos dem og være deres Gud. Vidunderlige hjem, beredt for bruden. En stad hvor Lammet hustru skal leve et evig liv: «Den skal ikke være mere.» Noe tempel er der ikke for dens tempel er Gud Herren den allmektige og Lammet. Staden trenger ikke solen eller månen til å lyse for sig; for Guds herlighet opplyser den. Og Lammet er dens lys.

«Fryd dig du Kristi brud, Du Zions frelste datter. Du skal igjen opstå: Hist skal du se ham atter, Og spres frem for Gud. Da bever jaspisstaden Og der er gull på gaten Og perlebremmet port.» Og Anden og bruden sier Kom! Amen, ja kom, Herre Jesus!

Høststevnet i «Betania», Arendal

16.—18. september.

Stevnet begynte med velkomstfest lørdag den 16. kl. 7 aften. Der kom venner fra forskjellige steder. Ja helt fra Oslo var det kommet venner. Av predikere br. var forstander Anders Johnsen fra Halden, Martiniussen fra Bergen, J. Sørensen, H. Vennessland, Anders Andersen, Holm, Porsgrunn og misjonær i India Anna Jensen.

Eldstebr. Gunder Gundersen leste fra Es. 40, 1—11, og ønsket alle hjertelig velkommen. Bønnemøte. Musikkenvenner spilte og sang: «Vær til vårt stevne velkommen venner fra øst og fra vest. Nu skal vi fryde oss sammen, Jesus skal være vår gjest, o. s. v. Forst. Anders Johnsen talte om korset og dets store betydning. Det er et samlingsmerke for Guds folk og det er en dårskap for dem som går fortapt. Ja, for oss som er frelste er det en Guds kraft. Br. H. Vennessland talte ut fra Ap. gj. 1, 8. I skal få kraft og påviste hvor sikkert dette løfte av Jesus var og det er tilgjengelig for alle. Br. Martiniussen: Es. 48,18: Gid du vilde akte på mine bud da skulde din fred vende som floden, og din rettferdighet som havets bølger. Holm: Evangeliet er en Guds kraft som kan omdanne alle også de dypeste fallne. Br. Julius Johannsen talte om: Når Guds herlighet måtte vike fra templet, dette tæmpel som var bygget av menneskehender. Men nu heter det: «I er Guds tempel.» Dette var en deilig begynnelse på stevnet. Lokalet var fullt og Guds And var mektig tilsted.

Søndag formiddag samledes vi til bønn klokken 10. Etter sangen nr. 160 Salige visshet Jesus er min, var sunget beegnytt eldstebr. L. Larsen med å leste Efeserne 4, 1—16. Derefter talte forst. Anders Johnsen fra ordet Jeremias 20, 1—13. Profeten Jeremias var en mann som var uttatt av Gud, til å forkynde et dommens budskap, for folket. Han ynkedes innerlig over folket, da Guds dom om bortførelsen var fast besluttet. Måtte også vi idag ha dette sinn. At vi ynkes inderlig over dem som vandrer utenfor samfundet med Jesus.

Misjonær Anna Jensen vid-

net ut fra Salmen 1. Salig er den mann som ikke vandrer i ugudeliges råd. Ordet «salig» er den høieste benevnelse for lykke. Søsteren har prøvet å tro på Gud i motgang og medgang, men resultatet av det hele blev at det var salig å forlate sig på ham. Ja den prøvede tro er kosteligere enn det forgjengelige gull. Pris skje Gud. Møtet sluttedes med bønn og takk for et deilig samvær.

På torvet. Klokken 4 samledes mange mennesker. Musikken spilte og sang. Eldstebr. Gunder begynte dette møte med Efeser. 2, 17. Han forkynte fred for dem som var langt borte og for dem som var nær ved. Sørensen leste: Rom. 1, 16—20. Jeg skammer mig ikke ved evangeliet. Måtte det være så med oss alle. Vi synger: Jeg er en kristen og vil det være til sol og måne ei skifter mer. Jeg er en kristen det er min ære.

Søster Anna Jensen leste: Joh. 3, 16. Dette budskap ønsker jeg å bringe både i India og i Norge. Br. Vennessland leste: Hebr. 1, 1. I disse siste dager har han talt til oss ved sønnen. Br. A. Andersen: Alle mine kilder er i dig.» Det var en stille lyttende skare som var samlet for å høre dette deilige budskap.

Vennene gikk samlet og med musikk og sang fra Torvet og op Benediktsklev til Betania. Der samledes vi da. Fire søstre blev begravet med Jesus for å stå op og vandre i ett nytt levnet. Ja, det er deilig å se når de vil vandre hele veien med Jesus. Da kommer han med sin velsignelse, så vårt beger flyter over. Pris skje Gud.

Aftenmøtet: Kl. 19.30 samledes vi igjen. Holm og Sørensen sang: «Lenge levte jeg i verden, men nu lever jeg for Gud.» Br. Gunder leste op et telegram fra Evang. Daniel Nilssen: En åpen himmel over stevnet. Efes. 4, 1—16. Evg. Anders Andersen talte: Ap. 22, 17 og denne inbydelse lyder også her idag Mange brødre og søstre vidnet om sin frelser. Og budskap i tunger og tynding kom frem.

Br. Martiniussen sang: «Jesus har sagt du får komme.» og leste Joh. evg. 1, 46—48. I sannhet mange har erfaret at det er kommet noe godt fra Nasaret. Br. Holm vidnet fra Matt. 8, 2, og sang: «Det var alene Jesus led, hist i Getsemane.» Br. A. Rauane sang: «Vi vandrer til sammen min frelsare og jag,» og vidnet om hvor herlig det er å vandre sammen med Jesus både i motgang og medgang.» Ja, dette var et herlig møte. Ja mange flere vidnet om sin frelser; men plassen tillater ikke å nevne alle!

Mandag formiddag klokken 10,30 var det en velsignet bibeltime. Br. forstander Anders Johnsen innledet og talte over emnet: «De 5 israelitiske høitiders profetiske betydning.» 3. Mos. 23, 1—35. Den første fest, påskefesten, fikk sin oppfyllelse når Jesus døde på Golgata høien. Den neste fest 3. Mos. 22, 16 de 7 ukers fest, fikk sin profetiske oppfyllelse på pinsefestens dag når Jesus sendte sin Hellig And som han lovet.

Den 3. fest «basunfesten» 3. Mos. 23, 24. Har ennå ikke fått sin profetiske oppfyllelse. Men jeg tror at meget snart den får sin oppfyllelse. Når basunen skal lyde

og de døde i Kristus skal forst opstå, og vi skal sammen møtes i luiten. 1. Tess. 4, 15—19. 1. kor. 15, 51—52. Hebr. 9, 28.

Den 4. fest «forlikelsesfesten» når Jesus sin profetiske oppfyllelse når får sin atter vil vende sig til sitt jødiske sater vil vende sig til sitt eiendomsfolk Israel i tusenårsriket.

Den 5. fest, «lovsalernes fest», får sin oppfyllelse når Jesus fører bruden inn i himlen, for alltid å være sammen.

Flere br. deltok. Br. Vennessland sa: «Jeg er glad for at Jesus kommer meget snart. Og vi har fått «morgenstjernen» i vårt hjerte.» som et av de sikreste tegn. Br. Martiniussen: Joh. 1, 11. «Vi må lik Josva ta til oss reisekost og dette er at vi stadig tar til oss av Guds levende ord.» Br. Sørensen: Lukas 12, 35—43. Det er salig å vente den 3. høitid. Måtte vi da som her står finnes rede når han kommer.»

Ja, det var en interessant og lærerik stund.

Avslutningsmøtet mandag.

Br. Kr. Urberg leste 2. kongb. 2, 8—4. Br. Holm sang: «Jeg har hørt om et land på en fjern stillestrand.» Br. Jacob Paulsen fra Brooklyn: Hebr. 6, 1—6. «Gud fordrer troskap av oss. Grunnvollene vi har bygd på er sikker.» Søster Anna Jensen vidnet: 2. kgb. 5, 1—13. «Denne pike som vi bor leser om, hun var frimodig og vidnet for Naaman om den Gud som var i Israel. Måtte vårt liv må være som vårt vidnesbyrd.» Sandberg: Ap. 3, 7—11. Det gjelder at ta vare på Guds ord, og være tro mot ham hvor vi er.» Br. Normann: Efes. 1, 7—14 «Ja, lovet være Gud, han som har begynt den gode gjerning og skal fullføre den til sin egen dag.» Br. Vigestøl: «Herrens fortrolige samfund er med dem som frykter ham. Og hans pakt skal bli dem kunningjort.»

Br. Akselsen: «Det største vi har oplevet her på jorden er at vi er blitt frelste. Og vi kan være frimodige. Jesus kommer igjen og henter oss hjem til sig. Lovet være Gud.» Holm sang: «O syndere som tankeløs ferdes på jord.» Han sa: «Syndens makt er stor. Jeg har hatt anledning til å se det. Men pris skje Gud evangeliets makt er større.» Br. H. P. Hansen Ap. 21, 1—7. «Han skal gjøre alle ting nye, ja det nye liv begynner mens vi er her nede og skal fortsette i evigheten.» Br. Martiniussen: 1. Mos. 3. «Adam hvor er du? Matt. 26, 50, Es. 1, 18. Denne kjærlige rost som kalte Judas venn når han forrædt ham. Og som ropte Adam hvor er du? kaller dig idag du som er utenfor hans samfund. La dig overtale!»

Forst. A. Johnsen appellerte indestendig til de ufrelste som måtte være inne og endelig å ta mot Jesus. Nåden er omtalt første gang 1. Mos. 1 kap. Siste gang i Ap. 22, 21. Et budskap i tunger og tynding. Holm sang: «Den briste snart den silvertråd.» Eldstebr. Gunder takket alle som hadde kommet og deltatt i stevnet. «I gjorde vel i at I kom.» Dette har vært et velsignet stevne!

Broderhilsen

K. I.